

สภาพของบันไดบางจุดของอาคารที่พักอาศัยมีความชำรุดทรุดโทรมและสกปรก ซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุในการเดินทางสัญจรของผู้สูงอายุได้

ภาพที่ 5.45

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่บันไดของอาคารในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2551

3. พื้นที่ส่วนกลางชุมชนและสนามกีฬาหรือสวนสาธารณะ

3.1 พื้นที่ด้านข้างหรือระหว่างอาคาร

1) สภาพการใช้สอยพื้นที่ด้านข้างหรือระหว่างอาคาร จะมีความสำคัญต่อการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ โดยเป็นกิจกรรมการพักผ่อนและใช้เวลาว่าง ได้แก่ พบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน การนั่งพักผ่อนหย่อนใจ การทำบุญตักบาตร กิจกรรมช่วยเหลือครอบครัว ได้แก่ กิจกรรมการทำงานบ้าน การซื้ออาหารหรือของใช้ และการทำงานหารายได้ เช่น การค้าขาย รับซักผ้า เป็นต้น ในพื้นที่จะประกอบไปด้วย สนามหญ้าหรือสวนหย่อมขนาดเล็ก เครื่องเล่นสำหรับเด็ก ลานกิจกรรม ร้านขายอาหารและของใช้ ซึ่งพื้นที่ด้านข้างและระหว่างอาคารนี้จะเป็นพื้นที่คาบเกี่ยวกับพื้นที่สนามกีฬาและสวนสาธารณะของชุมชน

ภาพที่ 5.46

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่ด้านข้างหรือระหว่างอาคารในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2551

2) ปัญหาในการใช้สอยพื้นที่ด้านข้างหรือระหว่างอาคาร

(1) ความสกปรกและความไม่เป็นระเบียบของพื้นที่ จากการวางสัมภาระของผู้อยู่อาศัยเอง และการตั้งร้านค้า และแผงขายของภายในชุมชน ทำให้ทัศนียภาพของที่อยู่อาศัยไม่น่ามอง และกีดขวางทางเดินสัญจรอีกด้วย

(2) ไม่มีการจัดสรรพื้นที่เป็นสัดส่วนสำหรับแต่ละกิจกรรม ทำให้พื้นที่ในการทำกิจกรรมบางประเภทมีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นปัญหาเช่นเดียวกันกับปัญหาที่พบในพื้นที่ส่วนกลางของอาคารที่พักอาศัยที่ได้กล่าวไปแล้ว

(3) สภาพพื้นผิวของพื้นที่มีความชำรุดทรุดโทรม เช่น ขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ และแตกร้าว ซึ่งอาจทำให้ผู้สูงอายุที่สัญจรไปมาประสบอุบัติเหตุ สะดุดหกล้มได้

(4) สุณั้ขจรจัดที่อยู่อาศัยในชุมชน ซึ่งอาจทำร้ายผู้สูงอายุที่สัญจรไปมา และสร้างความสกปรกให้กับพื้นที่ชุมชนจากการขับถ่ายไม่เป็นที่

ภาพที่ 5.47

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่ด้านข้างหรือระหว่างอาคารในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2551

3.2 พื้นที่สนามกีฬาหรือสวนสาธารณะ

1) สภาพการใช้พื้นที่สนามกีฬาหรือสวนสาธารณะ เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ โดยเป็นกิจกรรมพักผ่อนและใช้เวลาว่าง ได้แก่ กิจกรรมพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน กิจกรรมการนั่งพักผ่อน กิจกรรมการออกกำลังกาย ซึ่งในพื้นที่จะประกอบไปด้วย ม้านั่งพักผ่อน เครื่องเล่นสำหรับเด็ก จุดสำหรับกายบริหาร สนามหญ้า ลานกีฬาและลานกิจกรรม โดยในโครงการคลองจั่นจะมีพื้นที่ของสวนลานกีฬาประเภทต่าง ๆ จัดอยู่รอบ ๆ กระจายอยู่ภายในพื้นที่โครงการ อีกทั้งยังมีสวนพฤษชาติ ที่เป็นสวนสาธารณะระดับชุมชนที่สำคัญอยู่ภายในโครงการอีกด้วย

ภาพที่ 5.48

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่สนามกีฬาหรือสวนสาธารณะในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2551

2) ปัญหาในการใช้สอยพื้นที่สนามกีฬาหรือสวนสาธารณะ

(1) ความสกปรกและความไม่เป็นระเบียบของบางพื้นที่ ที่ได้จัดไว้เป็นพื้นที่สำหรับการออกกำลังกาย พื้นที่ที่ถูกทิ้งให้ร้าง ขาดการทำนุบำรุงดูแล ส่งผลให้ไม่มีผู้เข้าไปใช้บริการ ทำให้งบประมาณที่เสียไปกับการจัดสร้างพื้นที่ไม่คุ้มค่า

(2) สนามกีฬาหรือลานกิจกรรมบางจุด ไม่ได้จัดอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมของผู้ที่ต้องการใช้บริการหรือไม่ตอบสนองความต้องการของผู้อยู่อาศัย ถูกทิ้งร้างและเสื่อมโทรมในที่สุด

(3) ไม่มีรั้วเฝ้าจากสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติหรือหลังคาปกคลุม เพื่อป้องกันแสงแดดหรือน้ำฝน ทำให้ในพื้นที่ค่อนข้างจะมีอากาศร้อนและไม่มีสิ่งกีดขวางในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ จะมีรั้วเฝ้าและเย็นสบายเฉพาะในส่วนที่เป็นสวนพฤกษชาติเท่านั้น

ภาพที่ 5.49

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่สนามกีฬาหรือสวนสาธารณะในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2551

3.3 พื้นที่ตลาดหรือย่านพาณิชยกรรมชุมชน

1) สภาพการใช้พื้นที่ตลาดหรือย่านพาณิชยกรรมชุมชน เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ โดยเป็นกิจกรรมการช่วยเหลือครอบครัว ได้แก่ การซื้ออาหารและของใช้ การทำงานหารรายได้ และที่เป็นกิจกรรมพักผ่อนและใช้เวลาว่าง เพราะตลาดเป็นจุดที่มีประชากรที่เข้ามาใช้บริการมาก ทำให้เป็นที่ทำกิจกรรมพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้านได้อีกที่หนึ่ง และการทำกิจกรรมทำบุญตักบาตร โดยจะมีพระภิกษุออกบิณฑบาตในบริเวณตลาดของชุมชน โดยพื้นที่ตลาดหรือย่านพาณิชยกรรมจะกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ ของโครงการเช่น บริเวณแฟลต 23 และ 16 อีกทั้งตามทางเท้ารอบ ๆ โครงการ เป็นต้น

ภาพที่ 5.50

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่ตลาดหรือย่านพาณิชยกรรมชุมชนในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2551

2) ปัญหาการใช้สอยพื้นที่ตลาดหรือย่านพาณิชยกรรมชุมชน

(1) ไม่มีการจัดสรรพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนและขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้เป็นการกีดขวางทางสัญจรและทำให้ขนาดของทางเท้าลดลง ทำให้ผู้อยู่อาศัยต้องสัญจรบนทางรถวิ่ง ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายได้

(2) ความสกปรกในพื้นที่ การใช้พื้นที่เป็นตลาดชุมชน สิ่งตามมา คือ เรื่องของขยะมูลฝอย มลภาวะทางอากาศ การส่งกลิ่นเหม็นในพื้นที่อาคารที่พักอาศัย และเสียงดังรบกวนต่อผู้อยู่อาศัยบนแฟลตที่อยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่ตลาดชุมชน

ภาพที่ 5.51

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่ตลาดหรือย่านพาณิชย์กรรมชุมชนในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2551

3.4 พื้นที่ใกล้เคียงชุมชนและจุดเชื่อมต่อการเดินทางสู่ภายนอกชุมชน

1) สภาพการใช้สอยพื้นที่ใกล้เคียงชุมชนและจุดเชื่อมต่อการเดินทางสู่ภายนอกชุมชน จากการศึกษา พบว่า จะมีการใช้ประโยชน์ในหลายประเภท เช่น เป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัย วัดและศาสนสถาน ตลาดและย่านพาณิชย์กรรม ห้างสรรพสินค้า ศูนย์ราชการ โรงเรียน และป้ายรถประจำทาง และวินมอเตอร์ไซด์รับจ้างในชุมชน ผู้สูงอายุจะใช้เป็นพื้นที่สัญจรและเข้าไปทำกิจกรรมในพื้นที่ต่าง ๆ และใช้เป็นจุดเชื่อมต่อในการเดินทางออกสู่ภายนอกพื้นที่ชุมชน

ภาพที่ 5.52

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่ใกล้เคียงชุมชนและจุดเชื่อมต่อการเดินทางสู่ภายนอกชุมชน
ในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อ เดือนมกราคม พ.ศ. 2551

2) ปัญหาการใช้สอยพื้นที่ใกล้เคียงชุมชนและจุดเชื่อมต่อการเดินทางสู่ภายนอกชุมชน

(1) ระยะทางของที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุกับจุดเชื่อมต่อการเดินทางสู่ภายนอกชุมชนมีระยะค่อนข้างไกล ถึงแม้จะมีอยู่รอบโครงการก็ตาม แต่เนื่องมาจากโครงการมีพื้นที่ขนาดใหญ่ ผู้สูงอายุต้องเดินเป็นระยะทางที่ไกล อีกทั้งไม่มีที่กำบังแสงแดด ทำให้การเดินทางมีความลำบาก

(2) ความปลอดภัยในการเดินทาง เช่น จากการข้ามถนนไปยังจุดจอดรถประจำทางในพื้นที่ที่ไม่มีทางข้ามที่มีความปลอดภัย อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการจราจรคับคั่ง และในเรื่องของชีวิตและทรัพย์สิน ในการเดินทางเวลากลางคืน จากการเกิดอาชญากรรม ลักทรัพย์หรือชิงทรัพย์ เป็นต้น

(3) สะพานลอย เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของผู้สูงอายุ จากสภาวะร่างกาย ผู้สูงอายุ ไม่ต้องการที่จะขึ้น-ลงบันไดสูง ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเมื่อยล้าและปวดเมื่อยได้

ภาพที่ 5.53

ตัวอย่างสภาพการใช้พื้นที่ใกล้เคียงชุมชนและจุดเชื่อมต่อการเดินทางสู่ภายนอกชุมชน ในโครงการเคหะชุมชนคลองจั่น

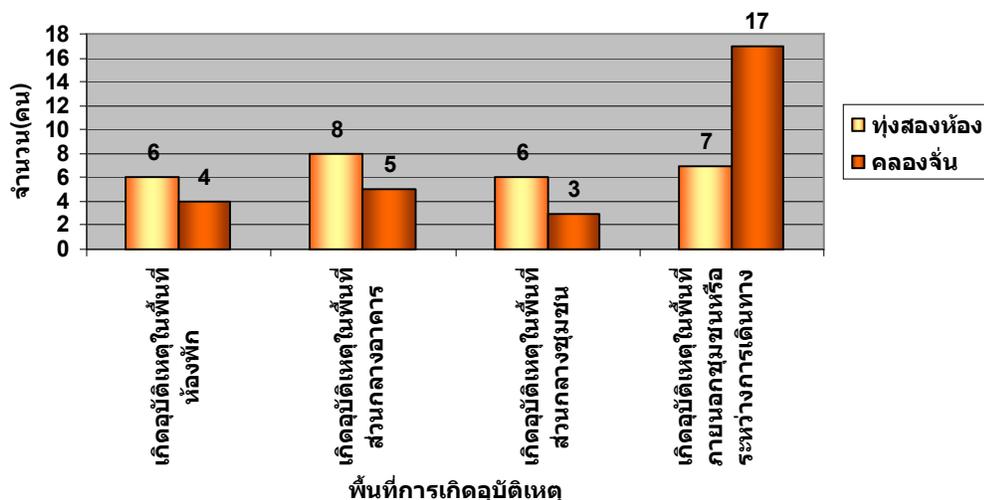
หมายเหตุ: ถ่ายภาพเมื่อ เดือนมกราคม พ.ศ. 2551

โดยสรุป จากการศึกษาสภาพการใช้สอยในแต่ละพื้นที่ของทั้งสองโครงการ อีกทั้ง ปัญหาที่ผู้สูงอายุประสบพบเจอจากการเดินทางเข้าไปทำกิจกรรมในพื้นที่ต่าง ๆ ของชุมชน อัน ได้แก่ พื้นที่ภายในห้องพักของผู้สูงอายุเอง พื้นที่ส่วนกลางอาคารที่พักอาศัย พื้นที่ส่วนกลางชุมชน และสนามกีฬาหรือสวนสาธารณะ พื้นที่ใกล้เคียงและจุดเชื่อมต่อการเดินทางสู่ภายนอกชุมชน พบว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอุปสรรคต่อการเดินทางและทำให้ผู้สูงอายุเกิดความเบื่อหน่าย ไม่ต้องการที่จะดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือการทำกิจกรรมไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร บันทวนการ ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าของผู้สูงอายุ ฉะนั้นข้อมูลที่ได้นี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการ อ้างอิงเพื่อการเสนอแนะแนวทางการวางแผนสำหรับการอยู่อาศัยของสังคมผู้สูงอายุในบทของการ สรุปและข้อเสนอแนะต่อไป

5.4 การเกิดอุบัติเหตุของผู้สูงอายุในที่อยู่อาศัยทั้งภายในและภายนอกชุมชน

ภาพที่ 5.54

จำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุจำแนกตามการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่การทำกิจกรรมประจำวัน

หมายเหตุ: ค่าร้อยละ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ 200 ตัวอย่าง

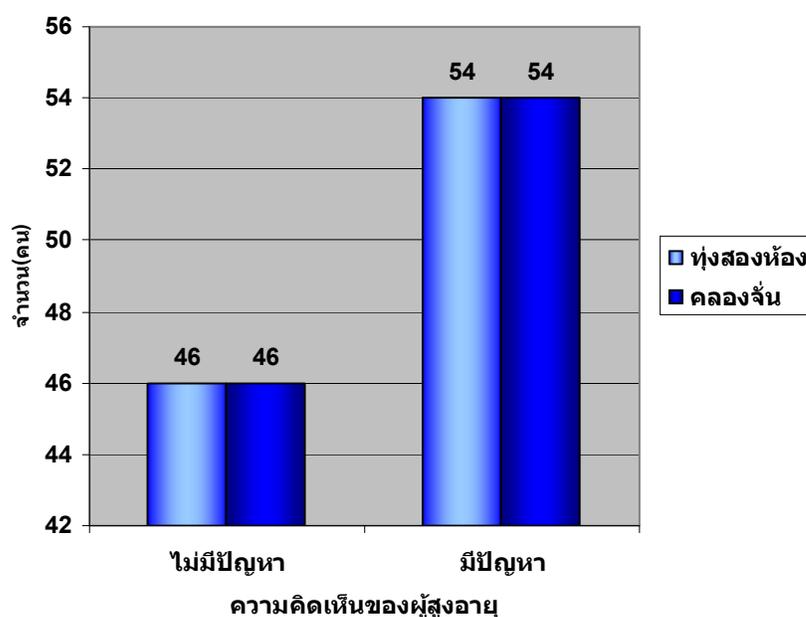
จากภาพที่ 5.54 จากการศึกษากการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่ต่าง ๆ ของชุมชนของผู้สูงอายุพบว่า การเกิดอุบัติเหตุของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุค่อนข้างจะมีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละพื้นที่ แต่ส่วนใหญ่ที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด คือ ภายนอกชุมชนหรือระหว่างการเดินทาง รวมทั้งสองพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 12 โดยเกิดจากการถูกรถยนต์ รถมอเตอริไซด์ เขี่ยวชน การสะดุดหกล้ม จากพื้นที่เป็นหลุมเป็นบ่อหรือมีสภาพขรุขระ เป็นต้น รองลงมา เป็นพื้นที่ส่วนกลางของอาคาร โดยอุบัติเหตุที่พบเกิดจาก การลื่นหกล้มจากสาเหตุของพื้นผิวทางเดินมีความลื่นและการสะดุดหกล้มจากพื้นทางเดินที่ขรุขระ รวมคิดเป็นร้อยละ 6.5 รองลงมาเป็นพื้นที่ห้องพักของผู้สูงอายุ รวมคิดเป็นร้อยละ 5 จะเกิดจากการลื่นหกล้มและการเดินชนสิ่งของภายในห้องพักของผู้สูงอายุเอง และสุดท้ายเป็นพื้นที่ส่วนกลางชุมชน อุบัติเหตุที่ผู้สูงอายุประสบคือ การสะดุดหกล้ม จากพื้นผิวทางเดินที่ไม่เรียบเป็นหลุมเป็นบ่อ และโดนสุนัขทำร้าย ซึ่งอยู่อาศัยเป็นจำนวนค่อนข้างมากภายในทั้งสอง

5.5 ทัศนคติและความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตในที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ไปทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ

5.5.1 ทัศนคติและความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตในที่อยู่อาศัย

ภาพที่ 5.55

จำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุจำแนกตามความคิดเห็นต่อชั้นของที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ

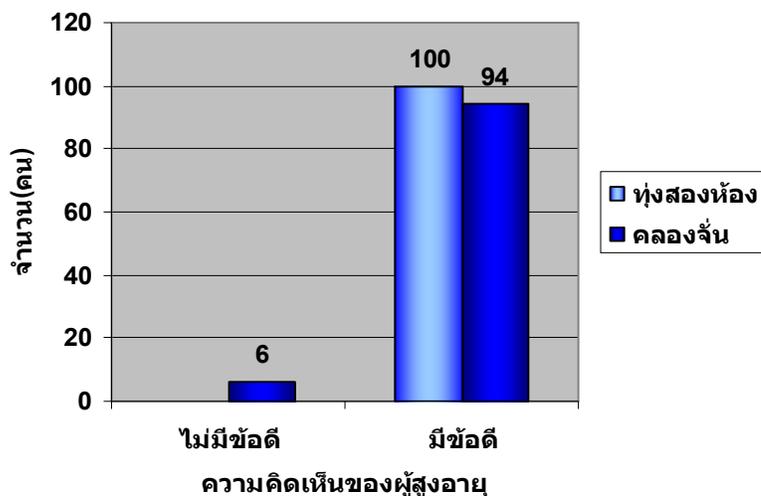
หมายเหตุ: ค่าร้อยละ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ 200 ตัวอย่าง

จากภาพที่ 5.55 จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้สูงอายุในเรื่องชั้นของที่พักอาศัยพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มผู้สูงอายุจะมีปัญหาในชั้นที่พักอาศัยของตนเอง โดยมีปัญหาที่ประสบคือ การขึ้น-ลง ที่พักของตนเอง จากที่ทราบกันดีว่า เมื่ออายุมากขึ้นทำให้สภาวะร่างกายของผู้สูงอายุเสื่อมถอย เมื่อขึ้น-ลงบันได โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่อาศัยบนชั้นที่สูง จะมีปัญหาเมื่อยล้า และปวดตามข้อกระดูก เดินทางสัญจรลำบาก ปัญหาต่อมาที่พบ คือ เสียงดังรบกวนจากกลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยร่วมอาคาร เนื่องจากวัยรุ่นในชุมชนจะมีการจับกลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การดื่มสุรา พบปะ

พูดคุย ซึ่งจะส่งเสียงรบกวนและก่อความรำคาญแก่ผู้สูงอายุ โดยคิดรวมเป็นร้อยละ 54 และผู้สูงอายุที่ไม่มีปัญหาในชั้นที่พักอาศัยของตนเอง รวมคิดเป็นร้อยละ 46

ภาพที่ 5.56

จำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุจำแนกตามความคิดเห็นต่อการอยู่อาศัยแบบแฟลต

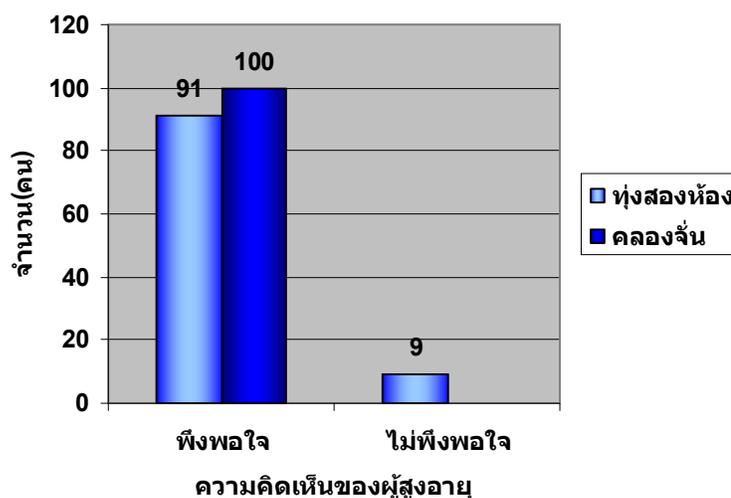

หมายเหตุ: ค่าร้อยละ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ 200 ตัวอย่าง

จากภาพที่ 5.56 จากการศึกษา ความคิดเห็นของผู้สูงอายุในเรื่องการอยู่อาศัยแบบแฟลต พบว่า ส่วนใหญ่ของผู้สูงอายุ คิดว่าการอยู่อาศัยแบบแฟลตมีข้อดีกับตนเอง รวมคิดเป็นร้อยละ 97 โดยให้เหตุผลไว้หลายประการ จะสรุปประเด็นที่ผู้สูงอายุให้ความสำคัญ ได้ดังนี้ ด้วยทั้งสองโครงการอยู่ในพื้นที่ตัวเมือง ทำให้ข้อดีที่ผู้สูงอายุได้จากการอยู่อาศัยในพื้นที่ คือ การเดินทางที่สะดวกสบาย เพราะมีรถประจำทางผ่านหลายสาย ต่อมา คือเรื่องของการอุปโภคบริโภค มีความสะดวก มีตลาดและห้างสรรพสินค้าตลอดจนร้านค้าย่อยภายในชุมชน ง่ายต่อการจับจ่ายใช้สอย เหตุผลต่อมา คือ การอยู่อาศัยแบบแฟลต ผู้สูงอายุจะสามารถมีเพื่อนฝูงและคนช่วยดูแล ได้ยามที่ต้องการความช่วยเหลือ เพราะจะอยู่อาศัยเป็นห้องพักติด ๆ กัน ผู้สูงอายุรู้สึกปลอดภัยและไม่เหงา ในส่วนผู้สูงอายุที่ไม่รู้สึกว่าการอยู่แฟลตมีข้อดี เพราะว่าสถานการณ์บังคับทำให้ต้องอยู่ และรู้สึกว่าอยู่อาศัยในห้องมีความอึดอัดและไม่เป็นส่วนตัว เพราะเป็นชุมชนขนาดใหญ่มีผู้อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 5.57

จำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุจำแนกตามความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตอยู่ในปัจจุบัน

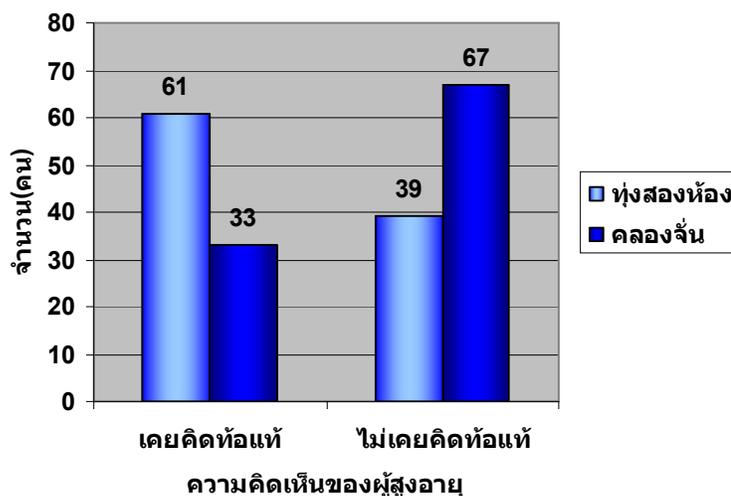

หมายเหตุ: ค่าร้อยละ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ 200 ตัวอย่าง

จากภาพที่ 5.57 จากการศึกษา เรื่องความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตอยู่ในปัจจุบันของผู้สูงอายุ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตของตนเอง รวมคิดเป็นร้อยละ 95.5 โดยเหตุผลสำคัญคือ การที่มีครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา มีลูกหลานคอยดูแล และการอยู่อย่างพอเพียงของผู้สูงอายุ ไม่มีความทะเยอทะยานเหมือนวัยหนุ่มสาวอีกต่อไป และในส่วนของผู้สูงอายุที่ไม่พึงพอใจกับการดำเนินชีวิตอยู่ในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 4.5 โดยให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องของสภาพแวดล้อม การอยู่อาศัยที่แออัด และเงินใช้จ่ายในชีวิตประจำวันไม่เพียงพอ

ภาพที่ 5.58

จำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุจำแนกตามความคิดเห็นต่อความท้อแท้ในชีวิตของผู้สูงอายุ

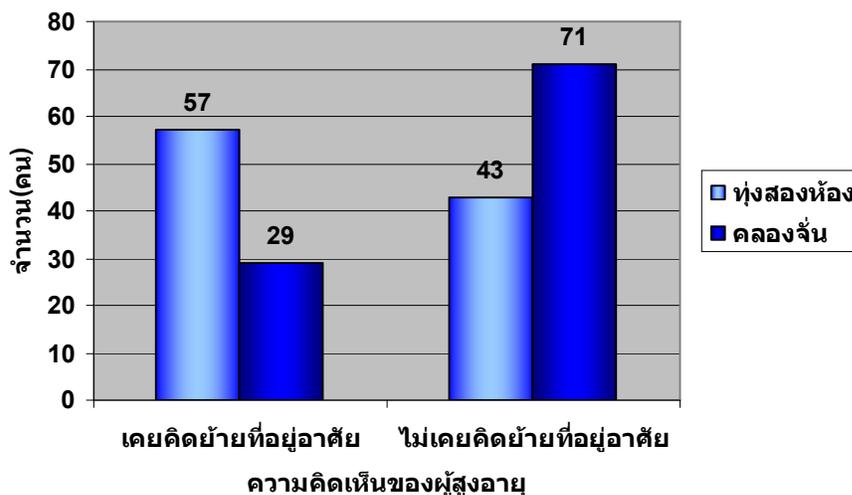

หมายเหตุ: ค่าร้อยละ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ 200 ตัวอย่าง

จากภาพที่ 5.58 จากการศึกษา เรื่องความคิดท้อแท้ในชีวิตของผู้สูงอายุ ว่ากลุ่มผู้สูงอายุเคยคิดว่า ชีวิตของตนเองไม่มีคุณค่าหรือไม่ พบว่า ในท้งสองห้องผู้สูงอายุเคยมีความคิดท้อแท้ในชีวิต มากกว่า ไม่เคยคิดท้อแท้ในชีวิต ส่วนในคลองจั่นผู้สูงอายุไม่เคยคิดท้อแท้มากกว่า การเคยมีความคิดท้อแท้ แต่โดยรวมแล้ว จำนวนค่อนข้างที่จะใกล้เคียงกัน โดยผู้สูงอายุที่ไม่เคยคิดท้อแท้ คิดเป็นร้อยละ 58 เหตุผลสำคัญที่ผู้สูงอายุ ได้ให้ข้อมูล คือ ผู้สูงอายุยังคิดว่าตนเองยังสามารถที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเป็นปกติ อีกทั้งการได้รับการดูแลที่ดีจากคนในครอบครัว เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้สูงอายุอยากมีชีวิตต่อไป ซึ่งจะมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดบทบาทและกิจกรรมทางสังคม จากการที่ผู้สูงอายุมีสถานะที่เปลี่ยนแปลง ทำให้หน้าที่หรือบทบาททางสังคมเปลี่ยนแปลงไป ถ้าผู้สูงอายุสามารถที่จะปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงได้ ก็จะทำให้ชีวิตของผู้สูงอายุสามารถดำเนินไปได้อย่างมีคุณค่า ส่วนผู้สูงอายุที่เคยมีความคิดท้อแท้ในชีวิต รวมคิดเป็นร้อยละ 42 ซึ่งเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้สูงอายุเคยคิดเช่นนั้น คือ สภาวะร่างกายของตนเอง ที่นับวันมีแต่จะถดถอย และการมีโรคประจำตัว อีกทั้งหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ในกรณีฐานะครอบครัวฐานะไม่ดี เป็นบ่อเกิดให้ผู้สูงอายุไม่ต้องการมีชีวิตอยู่ ซึ่งถ้าผู้สูงอายุมีความคิดเช่นนี้เป็นจำนวนมาก อาจส่งผลให้เป็นปัญหาทางสังคมต่อไปได้

ภาพที่ 5.59

จำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุจำแนกตามความคิดเห็นต่อการย้ายจากที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

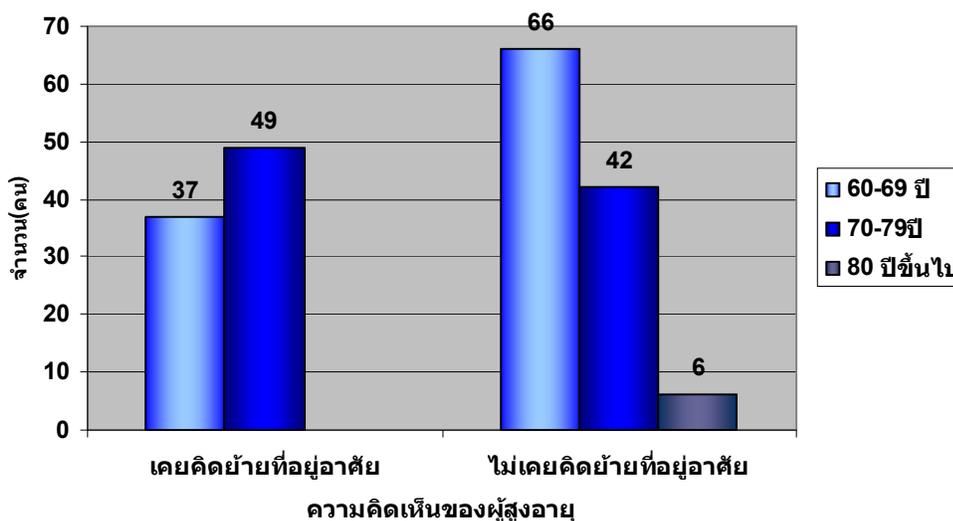

หมายเหตุ: ค่าร้อยละ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ 200 ตัวอย่าง

จากภาพที่ 5.59 จากการศึกษา เรื่องความคิดเห็นต่อการย้ายจากที่อยู่อาศัยไปที่อื่น ๆ ของผู้สูงอายุ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุ มีความคิดที่ไม่ต้องการย้ายจากที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน รวมคิดเป็นร้อยละ 57 ด้วยเหตุผลสำคัญ คือ ได้อยู่กับครอบครัวตนเอง และด้วยฐานะทางครอบครัวไม่สามารถย้ายไปอยู่ที่อื่น ๆ ได้ เพราะมีราคาแพงเกินกว่าจะซื้อหรือเช่าได้ อีกทั้งสภาพชุมชนในปัจจุบันมีความสะดวกสบายอยู่แล้ว ส่วนในกลุ่มผู้สูงอายุที่เคยมีความคิดต้องการย้ายออกจากที่อยู่อาศัยแบบแฟลต รวมคิดเป็นร้อยละ 43 โดยให้เหตุผลว่า ต้องการย้ายกับไปอยู่ต่างจังหวัดในภูมิลำเนาของตนเอง และอีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญ คือ ต้องการมีบ้านส่วนตัวที่มีบริเวณเป็นของตนเอง และเป็นการยกระดับของครอบครัว

ภาพที่ 5.60

ความคิดเห็นต่อการย้ายจากที่อยู่อาศัยในปัจจุบันจำแนกตามช่วงอายุ

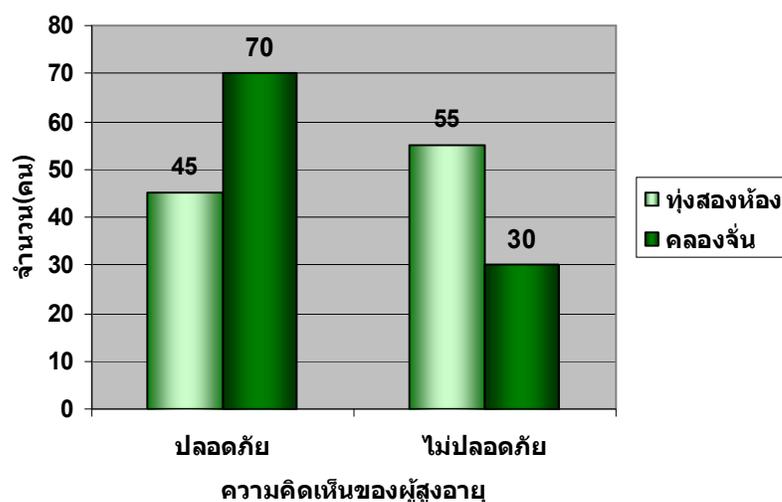
หมายเหตุ: ค่าร้อยละ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ 200 ตัวอย่าง

จากภาพที่ 5.60 จากการศึกษา เรื่องความคิดเห็นต่อการย้ายจากที่อยู่อาศัยไปที่อื่น ๆ ของผู้สูงอายุ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุ มีความคิดที่ไม่ต้องการย้ายจากที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน โดยอยู่ในช่วงอายุ 60-69 ปี รวมคิดเป็นร้อยละ 33 ด้วยเหตุผลสำคัญ คือ ได้อยู่กับครอบครัวตนเอง และด้วยฐานะทางครอบครัวไม่สามารถย้ายไปอยู่ที่อื่น ๆ ได้ เพราะมีราคาที่พักแพงเกินกว่าจะซื้อหรือเช่าได้ อีกทั้งสภาพชุมชนในปัจจุบันมีความสะดวกสบายอยู่แล้ว แต่ในช่วงอายุ 70-79 ปี มีความคิดต้องการย้ายออกจากที่อยู่อาศัยแบบแฟลต คิดเป็นร้อยละ 19.5 โดยให้เหตุผลว่า ต้องการย้ายกับไปอยู่ต่างจังหวัดในภูมิลำเนาของตนเอง และอีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญ คือ ต้องการมีบ้านส่วนตัวที่มีบริเวณเป็นของตนเอง และเป็นการยกระดับของครอบครัว

5.5.2 ทักษะคิดและความคิดเห็นต่อการเดินทางไปทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ

ภาพที่ 5.61

จำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุจำแนกตามความคิดเห็นต่อความปลอดภัยของการเดินทางเข้าและออกชุมชน

หมายเหตุ: ค่าร้อยละ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ 200 ตัวอย่าง

จากภาพที่ 5.61 จากการศึกษา เรื่องความคิดเห็นต่อความปลอดภัยของการเดินทางเข้าและออกชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุคิดว่าการเดินทางเข้าและออกชุมชนของตนเองมีความปลอดภัยดี โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 57.5 และในส่วนที่รู้สึกไม่ปลอดภัยของการเดินทางเข้าและออกชุมชน รวมคิดเป็นร้อยละ 42.5 โดยให้เหตุผลว่า เรื่องของแสงสว่างในเวลากลางคืนมีน้อย รู้สึกมีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และผู้สูงอายุบางรายเคยประสบพบเจอกับอาชญากรรม เช่น ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ เป็นต้น และอีกเหตุผลประการหนึ่ง คือ การจราจรในพื้นที่ที่มีความพลุกพล่าน มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุโดนเฉี่ยวชน